

La complexitat de la història i del present demana un esforç de recuperació d'allò que defineix el cristianisme i que és com una perla amagada i coberta per les adherències dels segles i de l'ambigüitat. I aquest tresor, la font, és, no pot ser d'altra manera, la persona de Jesús, el seu missatge, el seu misteri. Tot el cristianisme, escampat al llarg dels segles i del món, no té altra raó de ser que Jesucrist. Ell és sempre el punt de referència. Ell és el primer cristià. (pp. 8-9) Des d'aquesta perspectiva centrem l'essència del cristianisme des de tres eixos que descriuen la personalitat de Jesús: **pregar, meditar, actuar**; tres pilars que mantenen una relació d'interacció, reciprocitat i simultaneïtat.

PREGAR (La pregària com a manera de ser i de viure)

♥ **Contemplació i resposta:** *Posar-nos davant d'Ell és entrar en un clima de do, de receptivitat, de resposta. (...) Pregar és saber-se estimat i conegut per Déu.* (p.58)

♥ **Lloar i agrair:** *Tot el que som i tenim és do. (...) L'agraïment esclata en lloança. Els homes estem cridats a lloar el Déu de la Vida per tot el que som i tenim, per Ell mateix.* (p.58)

♥ **Desitjar i demanar:** **"Demanau, i Déu us donarà; cerqueu, i trobareu; truqueu, i Déu us obrirà; perquè el qui demana rep; el qui cerca, troba, i a qui truca, li obren"** (Mt 7, 7-8) *Demanar és una actitud d'humilitat, de reconeixement de la nostra limitació i indigència. Altrament, ens definim en el desig. Jesús ens ensenya que val la pena desitjar.* (p.59): **"No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu... Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol, i tot això us ho donarà de més a més".** (Mt 6, 25-34)

♥ **Penediment i perdó.** En posar-nos davant Déu sentim la seva incondicionalitat i gratuïtat. Ens continua estimant a pesar de...: *Saber-se perdonat d'entrada és el clima necessari per poder assumir de manera plena la pròpia història, la pròpia misèria, sense desesperació. És l'àmbit de la definitiva reconciliació de l'home amb ell mateix.* (p.62)

MEDITAR(= posar atenció ≠ reflexionar). El Sermó de la Muntanya, Mt 5, 1-12 (ensenyament de Jesús): Tot el discurs de les Benaurances és, en realitat, un diàleg, perquè cada rostre que Jesús veu li desvetlla una benaurança.

♦ **Feliços els pobres...** : Ser conscients que tot és do. Acceptar tot allò que tenim. Confiar. Petitesa i pobresa són atributs de Déu.

♦ **Feliços els qui ploren...**: Ser capaços de manifestar-nos com som, vulnerables, sense amagar les emocions.

♦ **Feliços els humils...**: El missatge de Jesús ens ensenya humilitat i tendresa. Capacitat d'acollida.

♦ **Feliços els qui tenen fam i set de ser justos...**: Determinació i lluita per allò que es creu. Força per canviar una situació.

♦ **Feliços els compassius...**: Comprendre des de l'altre, posar-se a la pell de...

♦ **Feliços els nets de cor...**: Veure Déu en cada persona, situació, cosa.

♦ **Feliços els qui treballen per la pau...**: La pau com a actitud: pau amb un mateix, irradiar la pau a l'entorn.

♦ **Feliços els perseguits pel fet de ser justos...**: Signe d'intrepidesa, d'anar al capdavant d'una causa justa. Fem un servei.

♦ **Feliços quan per causa meva us insultaran...**: Quan passa això estem amb Jesús, esdevenim pa per als altres, passem de disputar-nos el pa a compartir-lo.

(Notes d'un curs de X.Melloni, s.j.: "La santedat a les diferents tradicions religioses", 2003).

ACTUAR (L'alteritat: Jesús en el rostre de l'altre)

• **El seguiment de Jesús té lloc al cor.** Ser seguidor és un fet interior, és participar de l'Esperit: *És una manera de posar-se davant de tot, de les coses, dels altres, del propi cos (...) és una manera de reaccionar davant del diner, del pecat dels altres i del propi, de les alegries, del sofriment, de la mort.* (p.20)(Ef 4, 25-32)

• **Creure en Jesucrist no es limita a expressar veritats sinó que consisteix en una relació personal, en l'entrega viva a Ell i a Déu (...)** és una manera de viure: *estimar, perdonar, donar-se, morir.* (pp.22 i 24) (Jn 13)

• **Ser pobre:** La felicitat no es mesura per la riquesa sinó pel despreniment: **"L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu"** (Mt 4,4) La pobresa evangèlica és el reconeixement de la caducitat de tot (Mc 8, 35).

• **Ser lliure:** *La llibertat de Jesús és l'alliberament de tot el que li impedeix la veritable vida de fidelitat al Pare i d'amor obert als homes.* (p.44) Jesús ensenya que som senyors davant les coses, per tant, lliures per a dominar-les i construir el Regne.

• **Formar comunitat. Compromís:** *El creixement del Regne de Déu no és l'augment numèric de l'Església o el del seu prestigi en el món. És el creixement de l'esperit evangèlic, i això no té lloc sinó en la vida personal i comunitària dels seguidors de Jesús.* (Mc 4, 26-29) (p.74).